

การลงทุนโดยตรงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย เนื่องจากทำให้ประเทศมีการเพิ่มการสะสมทุนและเพิ่มระดับการลงทุนภายในประเทศและทำให้เกิดการจ้างงานและการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐบาลเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนจากต่างชาติในประเทศกำลังพัฒนา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปและมาตรการส่งเสริมการลงทุนโดยตรงของประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย และศึกษาเปรียบเทียบผลของการลงทุนโดยตรงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลา (time series data) รายปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530-ปี พ.ศ. 2545 วิธีการศึกษาเชิงปริมาณใช้แบบจำลองเชิงเส้นด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (ordinary least squares: OLS)

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย พบว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศมาเลเซีย มีผลทำให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซีย ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เป็น 0.053 แต่การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยไม่มีนัยสำคัญในการอธิบาย

ผลการศึกษาตัวแปรอื่น พบว่าการลงทุนภายในประเทศและกำลังแรงงานมีผลด้านบวกต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งของประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย โดยประเทศมาเลเซียจะมีค่าสัมประสิทธิ์ของการลงทุนภายในประเทศและกำลังแรงงานสูงกว่าประเทศไทย นอกจากนี้พบว่ากำลังแรงงานส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งของประเทศมาเลเซียและประเทศไทยมากที่สุด ส่วนทุนมนุษย์จะส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย สำหรับประเทศมาเลเซียพบว่าทุนมนุษย์ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบาย

Theoretically, direct investment plays a significant role on promoting economic growth in developing country because it channels in more capital, consequently creating more jobs. Also, it brings in new technology that makes production more efficient. The incentives policy of government will be encouraged the foreign investor to invest in developing country.

The main objective of the thesis is to analyze the general characteristics and the incentives policy of direct investment in both Thailand and Malaysia and to examine to what degree of its impacts on economic growth, comparing between Thailand and Malaysia. Using annual data, "Time Series Data", from 1987 to 2002 and quantify this impact by means of ordinary least squares (OLS)

The study of the comparing between Thailand and Malaysia find that FDI in Malaysia has an increasing role in stimulating on Malaysia's economic growth, is same as the hypothesis, the coefficient of FDI in Malaysia is 0.053 but FDI in Thailand has a negative correlation on Thailand's economic growth, however it is not significant relationship.

For the other variables find a positive correlation of domestic investment and labor force on economic growth in both Thailand and Malaysia, are same as the hypothesis, the coefficient of the domestic investment and the labor force of Malaysia are higher than Thailand. In addition also find the labor force is the most effect variable on economic growth in both Thailand and Malaysia. Also the study of human capital find a positive correlation on Thailand's economic growth, is same as the hypothesis but has a negative correlation between human capital and Malaysia's economic growth, however it is not significant relationship.